

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

II. Contra iuramentum ex causa licite potest veniri.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179.

dam pecuniæ summa, pignori obligavit: qui licet exinde sortem suam & ultra receperint, eam tamen sibi reddere contradicunt. Quia vero vsurarum crimen Deo & hominibus abominandum existit, & tanto grauius in ecclesiasticis & religiosis personis est reprehendendum, quanto magis se & alios e peccatorum laqueis tenentur eruere: fraternitati tuæ, &c. quatenus rei veritate diligenter inquisita & cognita, si tibi constiterit quod prædicti monachi de præfata terra sortem suam deductis expensis receperint, eos attentius moneas, & si necesse fuerit, appellatione remota, ecclesiastica districtione compellas, vt memorato * T. & matri eius prædictam terram absque difficultate restituant pacifice possidendam.

* Tella-
leyū

DE IVRAMENTIS SERVANDIS. PARS XVII.

C A P. I. *Idem.*

SI vero aliquis quemquam grauissimo metu sub religione iuramenti ius suum refutare coegerit, ipsum quoque sibi retinuerit, quia nos consulere voluisti, alter, an neuter, id habere debeat, hoc tibi duximus respondendum, quod non est tutum, quemlibet contra iuramentum suum venire, nisi tale fuerit iuramentum, quod seruatum vergat in interitum salutis æternæ: nec nos cuilibet ex responsione nostra volumus dare materiam contra iuramentum suum venire, ne auctores periurii esse videamur. Vnde aliquando in Romana ecclesia a pluribus & a prædecessoribus nostris factum esse recolitur, quod clerici, qui coacti ecclesiæ ministerium abiurauerunt, de iuramento absolutionis beneficium meruerunt: & ad coercendam improbitatem eorum, qui ecclesiasticos viros ad præstandum illud iuramentum impulerant, permisi sunt in eadem ecclesia ministrare.

C A P. II. *Idem Cantuariensi archiepiscopo.*

Insinuatum est nobis ex parte Vu. quod cum ipse capellam de N. canonicè fuisset adeptus, canonici de Lanstanet super eadem ecclesia huiusmodi conuentionem fecerunt, quia ipsi eamdem ecclesiam tenere a præfato Vu. & exinde ei annum canonem deberent persoluere. *Et infra:*

Sed quia compositio eorum huic fuit damnosa, de iuramento violato pœnitentiam recipiant, & prælibatam ecclesiam prædicto clerico restituant.

ANNO
CHRIST.
1179.

CAP. III. *Idem Santonensi & * Bilonensi episcopis.*

De rescripto quod nobis est præsentatum, manifeste nobis innotuit, R. quondam * Treuorensē abbatem cum VV. super summa septem millium solidorum taliter conuenisse, &c. *Et infra*: Super hoc quidem prædictus abbas de monachis obsides quosdam dedit, qui de obseruanda conuentione iuramentum dederunt, vt si ipsi decesserint, alii monachi loco eorum in ostagio reuerterentur. Insuper si dicti monachi fidem non seruarent, abbas dedit eidem VV. I. & eius vxorem fideiussores: qui similiter fidem præstitisse dicuntur. Si ita est, tam abbatem & monachos qui iurauerunt, quam I. & eius vxorem studiose monere curetis; vt sicut iurauerint, eandem coniurationem faciant adimpleri. Si vero commonitionem vestram facere neglexerint, eidem abbati & monachis ingressum ecclesiæ interdicatis, & in terra præfati I. & vxoris eius vsque ad dignam satisfactionem inhibeat diuina officia celebrari.

CAP. IV. *Idem Norwicensi episcopo.*

Tua nos fraternitas duxit consulendos, cui standum sit iuramento, cum clericos quidam religiosi iurifurandi religione constringunt ad maiorem pensionem soluendam, vel præstandum aliquid nomine beneficii, præter solitam pensionem. Cum autem instituuntur ab episcopis, iurant quod antiquam pensionem & solitam non augebunt. Tuæ igitur consultationi breuiter respondemus, quod posterius iuramentum, quod ratione & Laterani Concilii auctoritate iuuatur, primo præiudicat, quod de cupiditate processit. Iustum est autem, vt clerici sic perplexi, pro periurio quod vitare non possunt, ab ecclesiis perpetuo excludantur.

CAP. V.

Idem Londoniensi & VVigornensi episcopis.

Querelam R. clerici Lincolnensis ecclesiæ accepimus, quod